<u>வேதாகம விளக்கவியல்</u>

பாடம் - 8

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இயேசுகிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பாடத்தில், சென்ற பாடத்தின் தொடர்சியாக ஒருசில காரியங்களைக் கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம்.

<u>**வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, நம்முடைய அனுபவத்தை முக்கியப்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும்:-**</u>

நாம் வேதத்தை விளக்கம் செய்யும்போது, நம்முடைய சொந்த அனுபவத்தையல்ல, வேத வசனத்தின் அடிப்படையில் நம்முடைய அனுபவத்தை விளக்கப்படுத்தலாம், அல்லது வேத வசனத்தை, நம் அனுபவத்தைக் கொண்டு விளக்கப்படுத்தக்கூடாது. ஆனால் வேத வசனத்தின் வெளிச்சத்திலே நம்முடைய அனுபவத்தை விளக்கப்படுத்தலாம். இல்லாவிட்டால் விளங்கவைக்கலாம். இதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு அநேகர் அனுபவத்தை மாத்திரமே சொல்கிறார்கள். பிரசங்கமேடையிலே, அதிகமாக அவர்களுடைய சொந்த அனுபவம், தேவனோடு அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட காரியம், அந்த அனுபவங்களை மாத்திரம் பேசுகிறார்களேயொழிய, வேத வசனங்களை முக்கியப்படுத்தி பேசக்கூடாத காலங்களாக, இந்த நாட்கள் காணப்படுகிறது.

ஒரு பிரசங்க மேடையில் இவ்விதமாக எழுதியிருந்தார்கள்: ஐயா நாங்கள் இயேசுவைக் காண விரும்புகிறோம் என்று எழுதிய வாசகம் அடங்கிய பேப்பர் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் அர்த்தம் என்னவெனில், நீங்கள் தயவுசெய்து இயேசுவை பிரசங்கியுங்கள். வேத வசனத்தை பிரசங்கியுங்கள் என்பதாகும். இதை விட்டு விட்டு முழுவதும் உங்களுடைய அனுபவத்தையே பேசிக்கொண்டிருக்காதீர்கள், அதையே விளக்கப்படுத்தக்கூடாது. சிலர் ½ மணிநேரம் அல்லது ½ - ¾ மணி நேரங்கள் தங்களுடைய சொந்த அனுபவத்தையே பேசுகிறார்கள். நான் சிங்கப்பூர் சென்றிருந்தபோது, அங்கே சென்றிருந்தபோது என்று பேச ஆரம்பித்து, நேரத்தை வீணடிக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். இதுவொரு தவறான காரியம். தங்களுடைய அனுபவத்தைச் சொல்லி, என்னுடைய அனுபவம் இவ்வாறு இருக்கிறதினால், வேதவசனம் சொல்லுகிறது சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, சிலர் பிரசங்கிக்கிறார்கள் அல்லது பேசுகிறார்கள். அதாவது இவர் பேசுகிற வேத வசனத்திற்கு முதலாவது அவர் கொடுக்கிற விளக்கமானது அவருடைய அனுபவத்தை தெரிவிக்கிறார், என் அனுபவம் இவ்வாறு இருக்கிறது. வேதமும் இப்படித்தான் சொல்கிறது என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பிரசங்கம் அல்லது விளக்கம் சரிதான் என்பதல்ல. வேத வசனம் எப்படிச் சொல்லுகிறது, அதற்கேற்றாற்போல் என் அனுபவம் இருக்கிறது. ஆகவே, நான் தேவனைத் துதிக்கிறேன் என்று சொல்லவேண்டும். அதுதான் வேதாகம விளக்கவியலில் சரியான விளக்கமாக இருக்க முடியும்.

ஒரு எடுத்துக்காட்டைப் பார்க்கலாம், இன்று அநேகர் அந்நியபாஷை பேசுகிற அடையாளத்தை பெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதற்கு ஏன் அவ்வாறு விரும்புகிறீர்கள் என்று கேட்டால் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆவிக்குரிய அனுபவங்களில் இன்றைக்கு அநேகர் அவ்வாறுதான் இருக்கிறார்கள். மான்கால்களைத்தாரும் என்று ஜெபம் செய்கிறார்கள். ஏன் மான்கால்கள் வேண்டுமென்று அவர்களிடம் கேட்டால், அது சும்மாதான், நல்லதுதானே என்று பதிலளிக்கிறார்கள். இதைப்போல அநேக அர்த்தமற்ற காரியங்களை ஜெபத்தில் தேவனிடம் மக்கள் கேட்கிறார்கள். ஆவியின் அபிஷேகம் என்றாலே, அந்நிய பாஷை பேசுவேண்டுமென்று மக்கள் பொதுவாக கருதுகிறார்கள். ஏனெனில் வேதத்தில் அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒருபுறம் இருந்தாலும், அது அனுபவத்தில் பொதுவான ஒன்றாக இன்று மாறிவிட்டது. அது பெந்தேகொஸ்தே கூட்டமாக இருந்தாலும் சரி, சி.எஸ்.ஐ. போன்ற பிரதான சபைகளாக இருந்தாலும் சரி, அநேக சபைகளில் ஆவியின் அபிஷேகம் முக்கியப்படுத்தப்படுகிறது. அதைப்போல அந்நிய பாஷையில் பேசுகிறதும் முக்கியப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், அவர்களிடம், நீங்கள் எதற்கு அந்நிய பாஷையை எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், நான் அநேக நாட்களாக அந்நிய பாஷையில் பேசி ஜெபிக்காமல் இருந்தேன், ஆனால் நான் கர்த்தரிடத்தில் ஜெபித்தேன். ஆச்சரியமாக அவர் என்னை நிரப்பினார். ஆகவே, நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். மட்டுமல்ல நானும் என்னுடைய நண்பனுக்காக ஜெபித்தேன். அவனும் ஜெபித்தான். இப்போது அவனும் அந்நிய பாஷையில் நிரம்பியிருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற அநேகருடைய அனுபவங்களை பதிலாகப் பெறுகிறோம்.

இதனுடைய அடிப்படை எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால், அவரது அனுபவத்திலிருந்து வேத வசனம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவனுடைய அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறாரேயொழிய, வேத வசனத்தை முக்கியப்படுத்தாதபடி அவர் காணப்படுகிறார். அவர் எவ்வாறு சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்றால், 1 கொரிந்தியர் 12 மற்றும் 14ம் அதிகாரங்களைப் பார்த்து, நன்றாகப் படித்து, கற்றுக்கொண்டு, அதனடிப்படையில், அந்த வசனத்தை அல்லது அந்தக்காரியத்தை விளக்கப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். 1 கொரிந்தியர் 12:10, "***வேறொருவனுக்கு அற்புதங்களைச்செய்யும் சக்தியும், வேறொருவனுக்குத் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலும், வேறொருவனுக்கு ஆவிகளைப் பகுத்தறிதலும், வேறொருவனுக்குப் பற்பல பாஷைகளைப்பேசுதலும், வேறொருவனுக்குப் பாஷைகளை வியாக்கியானம்பண்ணுதலும் அளிக்கப்படுகிறது.***" என்று வேதம் சொல்லுகிறதை நாம் வாசிக்கிறோம். அந்நிய பாஷைகள் பேசுகிறது என்பது, இந்த வசனத்தில் கட்டாயமாக சொல்லப்படுகிற ஒன்றல்ல. அந்த ஆவியானவர், அவருடைய சித்தத்தின்படியே, அவனவனுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கிறார். ஆகவே, அன்னியபாஷையை அனைவரும் பேசுவார்களோ? இல்லை, அது கட்டாயம் வேண்டுமா? இதைக்குறித்து இன்னொரு வசனம் கூறுகிறது, 1கொரிந்தியர் 12:30, "***எல்லாரும் குணமாக்கும் வரங்களுடையவர்களா? எல்லாரும் அந்நியபாஷைகளைப் பேசுகிறார்களா? எல்லாரும்***

வியாக்கியானம் பண்ணுகிறார்களா?' எனவே வேதவசனம் சொல்வதுதான் மிக முக்கியம். எல்லோரும் அந்நிய பாஷை பேசவில்லை. ஆகவே, ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்றிருந்தால், கட்டாயம் அந்நியபாஷை பேசுவேண்டும் என்பதில்லை. பேசவும் செய்யலாம், பேசாமலிருக்கவும் செய்யலாம். அவ்வாறுதான் வசனம் சொல்லுகிறது இல்லையா? ஆக, ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்றவர்களில், அந்நிய பாஷை பேசாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்.

எனவே, நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும், வேதம் என்ன சொல்லுகிறதோ, அதைத்தான் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இன்றைய நிலை என்ன? அநேகர் ஆவியில் நிரம்பி அந்நிய பாஷையில் ஜெபிக்கிறார்கள். நானும் அதை விரும்புகிறேன். அது இருந்தால்தான் ஆவியின் அபிஷேகம் இருக்கிறது என்று சிலரின் அனுபவத்தை முக்கியப்படுத்தி வேத வசனத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அநேக எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் வேதத்தில் பார்க்க முடியும். இந்த வசனத்தின் அடிப்படையில், அவர்கள் வசனத்தை முக்கியப்படுத்தவில்லை. அவர்களின் சொந்த அனுபவத்தை முக்கியப்படுத்துகிறார்கள்.

ஒருவேளை, நாம் அப்படிப்பட்ட சிந்தையோடு வாழ்ந்து கொண்டிருப்போமானால், இந்தப்பாடத்திலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. வேதம் சொல்வதுதான் முதலாவதான முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நமது அனுபவம் இரண்டாமிடம்தான். உங்களுடைய அனுபவம் ஆவிக்குரிய ரீதியாக நிச்சயமாக இருந்தது என்றால், அதை நீங்கள் இரண்டாவது அடையாளமாக, அல்லது வேதத்திற்கு உறுதியான சான்றாக பயன்படுத்தலாமேயொழிய, முதலாவது உங்களுடைய அனுபவத்தை வைக்க கூடாது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

<u>வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, மூலபாஷையில் வார்த்தையின் அர்த்தத்தையும் பார்க்கவேண்டும்:-</u>

நாம் வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, மூலபாஷையில் வார்த்தையின் அர்த்தத்தையும் பார்க்கவேண்டும். ஏனெனில் பழைய ஏற்பாடு என்றால், எபிரெய மொழியில் பார்க்க வேண்டும். சில சந்தேகமான வார்த்தைகள் இருக்குமானால், பழைய ஏற்பாடு என்றால், எபிரெய மொழியில் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு நிறைய புத்தகங்கள் ஆன்லைனில் இருக்கிறது. நேரடியாக நீங்கள் புத்தக கடையிலும் புத்தகங்களை வாங்கிக்கொள்ளலாம். புதிய ஏற்பாடு என்றால், கிரேக்க வார்த்தைக்கான மூல அர்த்தத்தைப்பார்த்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், தமிழில் மொழியாக்கம் செய்யும்போது, கொஞ்சம் அர்த்தம் வித்தியாசம் எழுவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகமாகவே இருக்கிறது. அந்த வார்த்தையின் தெளிவு இல்லாவிட்டல், அதற்கு இணையான வார்த்தைகள் தெளிவாக இருக்கிறதைப் பார்க்க முடியும். ஆங்கிலத்தில் நிறைய மொழியாக்கங்கள் இருக்கிறது. ஆனாலும், நாம் தமிழில் புரியாததை ஆங்கிலத்தில் படிக்கலாம். ஆங்கிலம் உங்களுக்கு தெரியும் என்றால், ஆங்கில வேதாகமத்தை நீங்கள் படிக்கலாம். இதற்கும் மேலே உங்களுக்கு சந்தேகமிருந்தால், அந்த மூல வார்த்தையை

பார்த்து படிக்க பழகவேண்டும். அதுதான் வேதாகமக் கல்லூரியின் சிறப்பு. அவ்வாறு படிக்கும்போது, ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் சரியான அர்த்தத்தைப் பெறுவதற்கு அது வழிநடத்துகிறது என்பதுதான் உண்மை.

1 கொரிந்தியர் 2:14ம் வசனத்தைப் பார்ப்பீர்களானால், "***ஜென்மசுபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான், அவைகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும், அவைகள் ஆவிக்கேற்றபிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியவுமாட்டான்.***" என்று வாசிக்கிறோம் ஏற்றுக்கொள்ளான் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை கொஞ்சம் கவனியுங்கள். இந்த வார்த்தையைப் பற்றி நாம் சில ஆங்கில வேதாகமத்தில் பார்க்கும்போது, 'does not receive' என்றும் வேறுசில மொழிபெயர்ப்புகளில் 'does not accept' என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது, அதாவது ஏற்றுக்கொள்ளான் என்பதற்குப் பதில் 'ஒப்புக்கொள்ளான்' என்று இருக்கிறதை மூல பாஷையில் நாம் பார்க்கிறோம். 'Does not accept' இது கொஞ்சம் வித்தியாசமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதை நாம் சரியாக விளக்கப்படுத்தும்போது, தெளிவாக இதன் அர்த்தம் புரியும். அதைப்போல 'Nor can he know them' அவைகளை அறியவும் மாட்டான் என்கிற அர்த்தத்தில் 14ம் வசனம் முடிவுறுகிறது. ஆனால் அதை மற்றொரு மொழிபெயர்ப்பில் 'understand them' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அவன் புரிந்துகொள்ளவுமாட்டான் என்று மூலபாஷையில் அதன் அர்த்தம் வருகிறது.

ஒரு வசனத்தில் 2 வார்த்தையை எடுத்து விளக்கப்படுத்தியிருக்கிறோம். 'Receive' மற்றும் 'accept' மற்றும் 'know' என்பதற்கு 'understand' என்று வருகிறது. புரிந்துகொள்ளமாட்டான் என்றும், அறியவும் மாட்டான் என்றும் நாம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. 'ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான்' என்பதற்கு மற்றொரு வார்த்தை 'ஒப்புக்கொள்ளவுமாட்டான்' என்று ஒரு ஆழமான அர்த்தத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆக, இவற்றை நாம் எங்கிருந்து பயிலுகிறோம்? அந்த கிரேக்க வார்த்தையைப் பார்க்கும்போது, இந்த அர்த்தத்தைக் கொண்டுவருகிறது. இதற்கான விளக்கத்தை ஆங்கில வேதாகமத்திலிருந்து சொன்னாலும், அதனுடைய கிரேக்க வார்த்தையின் அர்த்தம்தான் மாற்றம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'Receive' என்ற கிரேக்க வார்த்தைக்கு 'accept' என்ற வார்த்தை இருக்கிறது என்று பார்த்தோம் அல்லவா? அதாவது, அந்த கிரேக்க வார்த்தைக்கு 'welcome' வரவேற்க, ஒப்புக்கொள்ள மாட்டான் என்ற அர்த்தமானது, அந்த வசனத்திற்கான சரியான அர்த்தத்தை நமக்குத் தருகிறது.

ஜென்ம சுபாவமுள்ள மனுஷனோ, தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டான்' மற்றொரு விதத்தில் சொல்வோமானால், அவன் வரவேற்க மாட்டான். ஏனெனில் அவனுக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவர் இல்லாததினால், அவனுக்கு

வேதம் சொல்லுகிறது புரிந்தாலும், அவன் அவருடைய செய்தியை வரவேற்க மாட்டான். அந்த செய்தியை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டான். ஒப்புக்கொண்டு அதன்படி செயல்பட மாட்டான். இதுதான் ஜென்ம சுபாவமுள்ள மனிதனுடைய அல்லது இரட்சிக்கப்படாத மனிதனுடைய செயல்பாடாய் இருக்கிறது. 'ஏற்றுக் கொள்ளவுமாட்டான்' என்ற அர்த்தத்துக்கு பதிலாக, நாம் பார்த்த மூல பாஷை சொல்கிற பிரகாரம், அவன் வரவேற்கமாட்டான், இல்லாவிட்டால் ஒப்புக்கொள்ளவும் மாட்டான் என்ற அர்த்தம் எவ்வளவு மாற்றத்தைக்கொண்டு வருகிறது பாருங்கள். அதைப்போல, அதே வசனத்தில் கடைசிப்பகுதி அவைகளையும் அறியவும் மாட்டான் என்ற வார்த்தைக்கு, ஏற்கனவே நாம் பார்த்ததுபோல, அவன் அதைப் புரிந்துகொள்ளவும் மாட்டான் என்ற அர்த்தத்தில், மூல பாஷையில் வார்த்தை காணப்படுகிறது. இதற்கு நாம் ஏற்கனவே சிந்தித்ததுபோல அவன் வேத வசனத்தின் காரியங்களை ஒப்புக்கொள்ளாததினால், அது அவனுக்கு அனுகூலமாக இல்லாமல் போய்விடும், அதாவது ஆவிக்குரிய அனுபவம் இல்லாமல் போய்விடும். ஆவிக்குரிய அனுபவம் இல்லாததினால், அவனுக்கு அதைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியாது. புரியவுமாட்டான் என்று சொல்வதைவிட அது அவனுக்கு புரியப்படவும் மாட்டாது என்பது ஆகும்.

பிரியமானவர்களே, அவன் ஆவிக்குரிய ரீதியில் அதை நிதானித்து புரிந்து கொள்ளமுடியாத நிலையில் இருக்கிறான். ஏனெனில், ஆவிக்குரிய வாழ்வின் துவக்கம் ஜென்ம சுபாவமான மனிதனுக்கு கிடையாது. இரட்சிக்கப்பட்டவனுக்குத்தான் ஆவிக்குரிய வாழ்வின் ஆரம்பம் இருக்கும். அவனுக்குத்தான் தேவனோடு நடக்கிற அனுபவம் இருக்கும். அவன்தான் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொள்வான். ஆக, அறியமாட்டான் என்பதைவிட ஆழமான அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ளமாட்டான் என்று சொல்லும்போது, அது அதிக அர்த்தத்தை உடையதாக இருக்கிறது.

இதுபோன்ற அனேக எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் கூற முடியும். அதனுடைய மூலபாஷையின் அர்த்தத்தைப் பார்க்கும்போது, அது பழைய ஏற்பாடாக இருந்தால், எபிரெய மொழியில் பார்க்கவேண்டும், புதிய ஏற்பாடாக இருந்தால் கிரேக்க மொழியில் பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்கும்போது, அதனுடைய சரியான அர்த்தத்தை கண்டுகொள்ள முடியும். அப்படிப்படிக்கிற அனுபவம் உங்களுக்கு உண்டானால், நீங்கள் இன்னும் அதிகமாய் வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்ய உங்களால் கூடும். அதைவிடுத்து இன்று அநேகர் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், ஆவியானவர் தவறு செய்து இருக்கிறாரா? தமிழில் உள்ளவை தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதா? என்று கருதி, வாதிடத்தான் வருகிறார்களேயொழிய அதைப் புரிந்துகொள்ள மறுக்கிறார்கள். நடைமுறையான பிரச்சனைகள் இருக்கிறது. நீங்கள் அதைப்புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அங்கே இருக்கிற அனைத்து காரியங்களும் நம் தமிழகத்தில் கிடையாது.

அந்தக் காலத்தில் காணப்பட்ட பறவைகள், மரங்கள், செடிகொடிகள் போன்றவற்றின் கலாச்சாரப்பின்னணியும் வித்தியாசப்படுகிறது, சில வார்த்தைகளின்

அர்த்தம், நம்முடைய நடைமுறை வாழ்வில் இருக்கிறது இல்லை. இவ்வாறு பல பிரச்சனைகள் இருக்கிறது. மட்டுமல்ல, இந்த வேதத்தை மொழிபெயர்த்தவர்கள் இறையியல் வல்லுநர்கள் அல்ல. மொழிபெயர்த்தவர்கள் சாதாரணமாக படித்தவர்கள், ஆனால் இறையியல் வல்லுநர்கள் கிடையாது. இறையியல் வல்லுநர்கள் என்று கூறும்போது வேதத்தை நன்றாக கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள். ஆனால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், கொடுக்கப்பட்ட அந்த நிபந்தனையின் அடிப்படையில் சரியான அர்த்தத்தை கொண்டுவர முயற்சி எடுத்தவர்கள். அவ்வாறுதான் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, தமிழ் வேதாகமம் தவறு என்று கூறவில்லை. இந்த இடத்தில் நீங்கள் தவறாக புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. ஆனால் சிறிய அளவிலான அர்த்தங்கள் மூல பாஷையில் பார்க்கிறபடி, வேறுபடத்தான் செய்கிறது. நீங்கள் அதிலுள்ள வேறுபாடுகளை, வேதத்தை ஆழமாக படிக்கும்போதுதான் கற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை புரிந்துகொள்ளுங்கள். அதற்கு நீங்கள் ஆன்லைனில் அநேக புத்தகங்களை கண்டுகொள்ள முடியும். சில புத்தகங்களின் பெயரைக் காணலாம்.

- 🕮 **Vine's Complete Expository Dictionary of Old Testament & New Testament Words**.

இந்த டிக்ஷ்னரியின் மூலம் பழைய மற்றும் புதிய ஏற்ப்பாட்டிலுள்ள பல வார்த்தைகளை பிரித்து, பிரித்து அதன் அர்த்தங்களை தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள முடியும். இதுபோன்ற மற்றொரு புத்தகம்:

🕮 **Word Study in the Greek New Testament** by Kenneth Oost என்பவருடைய புத்தகமும் இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் மிகவும் ஆரோக்கியமான புத்தகங்கள். இவைகளை நீங்கள் பயன்படுத்தி நன்றாக கற்றுக்கொள்ளலாம்.

இவைகளின் விலை மிகவும் அதிகம். ஆனால் ஆன்லைனில் இலவசமாக வேதாகம வார்த்தைகளின் மூலபாஷையின் அர்த்தம் என்பதை அறிந்து கற்றுக்கொள்ள முடியும். மேலும் ஆங்கிலத்திலும் அதற்காக தெளிவான அர்த்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும். இதுபோன்ற புத்தகங்களை வைத்து, படித்து, புரிந்துகொள்ள முடியும்.

<u>வேத வசனங்கள் குறிப்பிட்ட நபருக்கு பொருந்தும் என்றதொரு கண்ணோட்டத்தோடு, வேதவசனங்களை வியாக்கியானம் செய்யவேண்டும்:-</u>

சில குறிப்பிட்ட வசனங்கள், வேதபகுதி, குறிப்பிட்ட நபருக்கு பொருந்தும் என்றதொரு கண்ணோட்டத்தோடு நீங்கள் வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டுமென்பதை கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அதாவது எல்லா கட்டளைகள், கர்த்தர் சொல்லியிருக்கிறவைகள் எல்லோருக்கும், எப்பொழுதும் பொருந்தும் என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. இதைக்கொஞ்சம் எடுத்துக்காட்டோடு கூறும்போது, நீங்கள் அழகாக புரிந்துகொள்ள முடியும். வேதம் என்பது பலதரப்பட்ட மக்களுக்கு பலதரப்பட்ட சூழ்நிலையில் எழுதப்பட்ட காரியம். இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்காக, வணங்கா

கழுத்துள்ள அந்த ஜனங்களுக்காக கொடுக்கப்பட்ட சில காரியங்களை நாம் வாசிக்க முடியும். இன்னும் சில குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்டதொரு நபருக்கு பொருந்துகிறதாக அது இருக்கும். ஆனால், அது எல்லோருக்கும் பொருந்துகிற விஷயமாக இருக்க முடியும் என்று கூறுகிறது சரியானதாக இருக்காது. இதைக்கவனம் கொண்டு, வேதாகமத்தை விளக்கம் கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

உதாரணமாக, ஒரு வீட்டின் வரவேற்பு அறையில் உள்ள பலகையில், 'உள்ளே வாருங்கள், வந்து கொஞ்சம் காத்திருங்கள்' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறதாக கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். இந்த வார்த்தைகளைப் பார்த்தவுடன், நீங்கள் இது எனக்குத்தான் சொல்கிறதா? இல்லாவிட்டால் வேறு யாருக்கும் சொல்லுகிற வாசகமா? என்று நீங்கள் யோசிக்கலாம். ஏனெனில், வீட்டைத் திறந்து உள்ளே வரும்படி அந்த வாசகம் சொல்கிறது. புதிதாய் வருகிற என்னையும் பார்த்து இந்த வாசகம் சொல்கிறதா? அல்லது சிலருக்கு மட்டும் பொருந்தும் வண்ணம் இந்த வாசகம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? என்றதொரு குழப்பம் அல்லது கேள்வி எழும். அதைப்போலத்தான் வேத வசனத்தின் சில பகுதிகள் நமக்கு பொருந்துகிறதாய், அல்லது குறிப்பிட்டதொரு நபருக்கு சொல்லப்பட்டதாய் இருக்கும். சில காரியங்கள் எல்லோருக்கும் அப்படியே பொருந்தும் என்று சொல்ல முடியாது.

உதாரணமாக, மத்தேயு *19:21*-ம் வசனம், "***அதற்கு இயேசு: நீ பூரண சற்குணனாயிருக்க விரும்பினால், போய், உனக்கு உண்டானவைகளை விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடு, அப்பொழுது பரலோகத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும். பின்பு என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார்.***" என்று வாசிக்கிறோம். அந்த வாலிபன், கட்டளைகளைக் கைக்கொண்ட வாலிபன்தான். ஆனால், பூரண சற்குணனாய் இருக்க வேண்டுமென்றால், இதைச் செய் என்று இயேசு அவனிடம் கூறினார். ஏனெனில் அந்த வாலிபனின் இருதயம், அவனிடமிருந்த செல்வத்தின் மீது, மிகுந்த ஆஸ்தியின் மீது இருந்தபடியினால், கர்த்தர் இந்த கட்டளையை அவனுக்குக் கொடுத்தார். உன் இருதயம் உன் செல்வத்தின் மீது அல்ல, தேவன் மீது இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகக் கொடுத்தார் என்று பார்க்கிறோம். ஆனால் சிலர் என்ன சொல்லுகிறார்கள் தெரியுமா? அந்த வாலிபனுக்கு சொன்ன இந்த வசனத்தை எடுத்து, பொதுவான காரியமாய் விளக்கப்படுத்துகிறார்கள். அவ்வாறு விளக்கப்படுத்துவது தவறாக முடிந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. நாம் பூரண சற்குணராக இருக்கவேண்டுமென்றால், நமக்குண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று தரித்திரருக்கு கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது பூரண சற்குணனாய் நாம் இருக்க முடியும் என்று சிலர் உபதேசிக்கிறதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால், இது அந்த வாலிபனுக்கு, ஆஸ்தியுள்ள பணக்கார வாலிபனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வார்த்தை. ஏனெனில் அவனிடமிருந்த தவறு அது. அவனுடைய இருதயம், அவன் வைத்திருந்த ஆஸ்தியின் மீது இருந்தபடியால், இயேசு அவ்விதம் பதிலளித்தார் என்பதை புரிந்துகொள்ள

வேண்டும். அதற்காக எல்லாரும், அவர்களுக்கு இருக்கிறதை விற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். ஏழைகளுக்கு கொடுத்துவிட்டு வரவேண்டும் என்று இயேசு சொல்லவில்லை என்பதை தெளிவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், இதற்கு ஈடான, இணையான வசனத்தை நாம் வேதத்தில் வேறு ஒரு இடத்தில் பார்க்க முடியாது. பவுல் போன்ற அப்போஸ்தலர்கள் எழுதும்போது கூட, இவ்விதமாக விற்றுக்கொடுங்கள் என்று கட்டளையிடவில்லை. உதாரணமாக இந்த ஐசுவரியவானைக்குறித்து சொல்லப்பட்ட மற்றொரு வேதபகுதியைப் படிக்கலாம்.

1 தீமோத்தேயு 6:17-19 வசனங்கள், "***இவ்வுலகத்திலே ஐசுவரியமுள்ளவர்கள் இறுமாப்பான சிந்தையுள்ளவர்களாயிராமலும், நிலையற்ற ஐசுவரியத்தின் மேல் நம்பிக்கை வையாமலும், நாம் அனுபவிக்கிறதற்குச் சகலவித நன்மைகளையும் நமக்குச் சம்பூரணமாய்க் கொடுகிற ஜீவனுள்ள தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைக்கவும், நன்மை செய்யவும், நற்கிரியைகளில் ஐசுவரியவான்களாகவும், தாராளமாய்க் கொடுகிறவர்களும், உதாரணகுணமுள்ளவர்களுமாயிருக்கவும், நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக்கொள்ளும்படி வருங்காலத்திற்காகத் தங்களுக்கு நல்ல ஆதாரத்தைப் பொக்கிஷமாக வைக்கவும் அவர்களுக்குக் கட்டளையிடு.***" என்று பவுல் எழுதுகிறதைப் பார்க்கிறோம். தாராளமானவர்களாக, உதாரகுணமுள்ளவர்களாக இருங்கள் என்று சொல்லுகிறாரேயொழிய, பணவிஷயத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது, எல்லாவற்றையும் விற்று தரித்திரருக்கு கொடுங்கள் என்று அவர் சொல்லவில்லை. ஆக, என்ன அர்த்தம் என்றால், அந்த குறிப்பிட்ட பணக்கார வாலிபனிடம் இயேசு கூறியிருக்கிறார் என்றால், அவனுக்கு அவனுடைய ஆஸ்தியைக் குறித்து இருதயத்தில் பிரச்சனை இருந்ததால், கர்த்தர் அதைச் சுட்டிக்காட்டி பேசினார். அதைப்போல, இன்னும் புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் அப்.2:44-45 வசனங்களை பார்க்கலாம்.

44. விசுவாசிகளெல்லாரும் ஒருமித்திருந்து, சகலத்தையும் பொதுவாய் வைத்து அநுபவித்தார்கள்.
45. காணியாட்சிகளையும் ஆஸ்திகளையும் விற்று, ஒவ்வொருவனுக்கும் தேவையானதற்குத்தக்கதாக அவைகளில் எல்லாருக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தார்கள்.

இது அந்த சூழ்நிலையில் நடைபெற்ற காரியம். ஏனெனில், அநேகர் ஆவியில் அபிஷேகம் பெற்று எல்லோரும் ஒன்றாக தங்கியிருந்தார்கள். உலகத்தின் பல பகுதிகளில் இருந்தவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு ஒரே சபையாக கூடியிருந்தார்கள். அவர்களுக்காக தொடர் போதனை நடத்தப்பட்டுக்கொண்டேயிருந்தது. தொடர்ந்து இரட்சிப்பு பற்றிய உபதேசம் பேதுரு கொடுக்கிறதை நாம் அப். 2:38ம் வசனத்தில் படிக்க முடிகிறது. தொடர்ந்த உபதேசம், அந்நியோன்யம், அப்பம்பிட்குதல், ஜெபம் செய்தல் போன்றவை நடைபெற்றுக்கொண்டேயிருந்தது. ஆகவே ஜனங்களுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் சபைக்கு உண்டாயிற்று. அதனால், அங்கேயிருந்த விசுவாசிகள் எல்லோரும், தங்கள் தங்கள் காணியாட்சிகளை, ஆஸ்திகளை விற்று, உலகின் பல

பாகங்களில் இருந்த யூத மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தார்கள். ஆகையால் அவர்கள் தங்களுடைய ஆஸ்திகளை விற்றுக்கொண்டுவந்து, போதனை நடைபெறுகிற காலங்களில், அனைவரின் உணவு காரியங்களுக்காக செலவழித்தார்கள் என்று நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அவர்கள் இவ்விதமாக செய்தார்கள் என்பதற்காக, எல்லோரும் இயேசுவிடம் வந்தவுடன் சொத்து, ஆஸ்திகள் எல்லாவற்றையும் விற்று, அதை அப்படியே கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று அர்த்தமல்ல. அதுவொரு போதனையாக கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நீங்கள் தெளிவாகப் பார்க்கமுடியும். இவ்விதமாக நாம் வேத வசனங்களை விளக்கம் செய்யும்போது ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். சில காரியங்கள் அந்த சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருந்தும். சில காரியங்கள் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்ட காரியம். அது சில விதங்களில் நமக்கு பொருந்துகிறதாக இருந்தாலும்கூட, முற்றிலும், முழுவதும் பொருந்துகிறது இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்குத்தான். ஆகவே, பிரியமானவர்களே, வேதத்தை நீங்கள் விளக்கம் செய்யும்போது, ஒரு வசனத்தின் முன், பின் இருக்கிற வசனங்களை படித்து கவனம் கொள்ள வேண்டும், பகுதியைப் பார்க்க வேண்டும், சூழ்நிலையைப் பார்க்கவேண்டும். யாருக்கு இது கொடுக்கப்பட்டது என்று பார்க்கவேண்டும். அது எந்தளவுக்கு எனக்கு பொருந்தும் என்று ஒவ்வொருவரும் கேட்டு, ஆவியானவர் உதவியோடு கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத்தான் இந்த வேதவிளக்கவியல் பாடத்தை நாம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இவ்வாறாக நீங்கள் புரிந்து படித்தீர்களானால், கள்ள உபதேசத்துக்கு இடமில்லை. அவ்வாறு கள்ள உபதேசம் செய்பவர்களையும் கண்டுகொள்ள முடியும். நீங்களும் தப்பித்தவறி கள்ள உபதேசம் செய்துவிட மாட்டீர்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வசன பகுதி யாருக்கு சொல்லப்பட்டது? அதன் மையக்கருத்து என்ன? என்றெல்லாம் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். வேத வசனங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கோ அல்லது சமுதாயத்திற்கோ கொடுக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கும். அதை கவனமாக கவனிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை மனதில் கொண்டு வியாக்கியானம் செய்யுங்கள். வேதத்தை நீங்கள் விளக்கம் செய்யும்போது, இவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு வேதத்தை விளக்கப்படுத்துங்கள் என்றுதான் படித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுவும் ஒரு முக்கியமான கருத்து.

<u>வேத எடுத்துக்காட்டுகள் எல்லாவற்றையும் நாம் போதனைகளாக மாற்றக்கூடாது:-</u>

வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, இன்னொரு காரியத்தையும் நாம் மனதில்கொண்டு செய்யவேண்டும். அதாவது வேத எடுத்துக்காட்டுகள் எல்லாவற்றையும் நாம் போதனைகளாய் மாற்றக்கூடாது. எப்பொழுது வேத எடுத்துக்காட்டுகள் அதிகாரமுடையதாய் மாறுமென்றால், வேதவசனத்தை அல்லது வேதத்திலுள்ள கட்டளை அதிகாரமுள்ளதாய் மாற்றும். ஒரு உவமையையோ, எடுத்துக்காட்டுகளையோ, நீங்கள்

வேதத்தில் வாசிக்கிறீர்கள் என்றால், அதை அதிகாரமுள்ளதாய் பிரசங்கிக்க கூடாது. எப்போது நீங்கள் அதிகாரமுள்ளதாய் பிரசங்கிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு கட்டளை வேதவசனத்தில் இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்த உவமை, உருவகம் அல்லது எடுத்துக்காட்டுக்கு முன்னோ, பின்னோ, இயேசு சொல்கிற கட்டளை, அதற்கு உதவியாக இருந்தால் மட்டும்தான், அந்த எடுத்துக்காட்டு அதிகாரமுடையதாய் மாறும். உதாரணமாக, வேதத்தில் வருகின்ற எடுத்துக்காட்டுகளை அப்படியே நாம் பின்பற்ற முடியாது. அநேக எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் வேதத்தில் பார்க்கிறோம். வேதத்தில் காணப்படுகிற அநேக பாத்திரங்கள், கதாபாத்திரங்கள், அவர்களுடைய வாழ்வைப் பார்க்கிறீர்கள். உதாரணமாக, சிம்சோனின் வாழ்வைப் பார்க்கிறோம். சிம்சோன், தெலீலாள் ஆகியோரின் காரியங்களைப் பார்க்கிறோம். தாவீது, உரியாவைக் கொலை செய்த காரியம், பத்சேபாளோடு செய்த தவறான காரியம், பேதுரு இயேசுகிறிஸ்துவை மறுதலித்த காரியம், இவைகள் எல்லாம் வேதத்தில் எடுத்துக்காட்டாய் காணப்படுவது உண்மை. எடுத்துக்காட்டாய் காணப்படுகிறது என்பதை விட, சம்பவம் அங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் நாம் அப்படியே பின்பற்ற வேண்டுமென்பது அல்ல. நீங்கள் சாதாரணமாக எல்லா விஷயங்களையும் சரியாகப் புரிந்துகொள்வீர்கள். ஆனால் சில விஷயங்களைப் பார்க்கும்போது, இப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா? ஆக, நானும் அதைச் செய்யலாம் என்று நினைத்து, அதைச் செய்வதற்கு முன்வரலாம். தாவீதுக்கு அநேக மனைவிகள் இருந்தனர், அதனால் சிலபேர், ஆசையுள்ளவர்களாய் இருக்கிறவர்கள், தாவீதுக்கு மட்டும் கர்த்தர் அனுமதித்தார் அல்லவா? ஆகவே எனக்கும் அனுமதிப்பார் என்று சொல்லி சிலர் சொல்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளையெல்லாம் நாம் அதிகாரப்பூர்வமான போதனைகளாக எடுக்கக் கூடாது, வேத வசனம் அதற்கு என்ன சொல்லுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். வேதத்தில் என்ன கட்டளை உள்ளது? என்று கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக தாவீது, அநேக மனைவியுடையவர்களாக இருக்கிறதையும், இன்னும் வேண்டுமென்றால் என்னிடம் கேட்டிருக்கலாம், என்று எழுதப்பட்டிருப்பதை படித்துவிட்டு, தேவன் இவ்வாறு சொல்கிறார் அல்லவா? நாமும் கேட்கலாம் என்று துணிந்து விடக்கூடாது. புதிய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்னவெனில், ஒரே மனைவியையுடைய புருஷனாக இருக்கவேண்டும் என்று அங்கே கட்டளையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனடிப்படையில் அதிகாரமுடையவர்களாய் போதிக்க முடியுமே தவிர, வேத கற்பனை அல்லது கட்டளை இல்லாத பட்சத்தில், நாம் எடுத்துக்காட்டுகளை முக்கியப்படுத்தக் கூடாது. அதை அப்படியே பின்பற்ற துணியக்கூடாது.

தாவீது வாழ்வில் காணப்பட்ட குற்றங்கள், குறைவுகள், பேதுரு மறுதலித்த காரியங்களையெல்லாம் செய்ய துணியக் கூடாது. யூதாஸ் ஸ்காரியோத் நமக்கு எடுத்துக்காட்டாய் மாற முடியாது. ஆக, இதையெல்லாம் நாம் பின்பற்ற வேண்டுமென்று

கர்த்தர் ஒருபோதும் விரும்பியது கிடையாது. ஆகவே நீங்கள் கேட்கலாம், எந்த எடுத்துக்காட்டுகளை பின்பற்றுவது? அதற்கு வேதத்தில் கட்டளை இருக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால், வேத வசனம் அதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும், அதைச் செய்யுங்கள் என்று அதை உறுதிப்படுத்தினால் தான், நாம் பின்பற்ற ஆரம்பிக்க வேண்டும். இதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். வேதத்தில் உள்ள எல்லா எடுத்துக்காட்டுகள் எல்லாம் நாம் பின்பற்றத்தக்கவை அல்ல.

இன்னும், நாம் இயேசுகிறிஸ்துவை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். அவர் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு, நாம் பின்பற்றுவதற்கு அநேக காரியங்களை முன்னுதாரணமாக கொண்டவர்தான். ஆனால் அதற்காக, அவரைப்போலவே, எல்லாம் நாம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாது. உதாரணமாக, அவர் திருமணம் செய்யவில்லை. ஆகவே, நாமும் திருமணம் செய்யக்கூடாது. அவர் நடந்தே சென்றார், ஆகவே, நானும் நடந்தே செல்வேன், அவர் நீண்ட அங்கியை அணிந்திருந்தார், ஆகவே நானும் அவரைப்போல நீண்ட அங்கியை அணிவேன் என்று சொல்லக்கூடாது. அவர் கழுதையில் பவனி சென்றார், அதைப்போல நானும் செல்வேன் என்பதாகச் சொல்லக்கூடாது. இதைப்போல பல காரியங்களை நாம் சொல்லலாம்.

ஆகவே, வேத வசனம் இப்படிப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளை அப்படியே பின்பற்றச் சொல்லவில்லை. அதற்கு எங்கே, ஒரு கட்டளையோ அல்லது வேத வழிகாட்டுதல் இருக்கிறதோ, அதைச்செய்ய நாம் முன்வரவேண்டும். உதாரணமாக, நாம் திருமணம் செய்வதைப்பற்றி எபிரெயர் 13:4 சொல்கிறது. மேலும் எபேசியர் 5:25ன் பின்பகுதியிலும் திருமணம் செய்வதைப் பற்றியும், திருமண உறவைப் பற்றியும் சொல்லுகிறதைப் பார்க்கலாம். ஆகவே, எல்லா கிறிஸ்தவர்களும், திருமணம் செய்யாமலேதான் இருக்கவேண்டுமென்று வேதம் சொல்லவில்லை. இயேசுகிறிஸ்து திருமணம் செய்யாமல் இருந்தது, ஒருவேளை சிலர் திருமணம் செய்யாமல் இருப்பதற்கான தூண்டுதலாக இருக்குமேயொழிய, அது கட்டளையாக இருக்கவில்லை என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அதைக்கொண்டு, நாம் கட்டளையாக போதிக்க கூடாது. சிலர் கேட்பார்கள், இயேசு வேதாகமக்கல்லூரிக்கு சென்று படித்தாரா? நாம் ஏன் படிக்கவேண்டும் என்று கேட்பார்கள். அப்படிக் கேட்கிற மக்களும் உண்டு. இப்டியாக, நம் வாழ்வில் எதை அர்த்தப்படுத்தி படிக்கவேண்டும் என்பதை, நாம் இந்த வேதாகம விளக்கவியல் பாடத்தில்தான் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதை நன்றாக தெரிந்துகொண்டு, வேத வசனத்தை விளக்கப்படுத்த வேண்டும். அப்போது நீங்கள் நன்றாக போதிப்பீர்கள். அதைப்போல, இயேசுகிறிஸ்துவின் வாழ்விலிருந்து நாம் பின்பற்றவேண்டிய காரியங்கள் அநேகம் உண்டு. அதை எவ்வாறு நாம் முடிவு செய்ய முடியும்? பின்பற்றவேண்டியவைகளை உறுதிசெய்கிற வேதவசனம் இருக்குமேயானால், நாம் கண்டிப்பாக கீழ்ப்படிந்து செயலாற்ற வேண்டும். அது இயேசுகிறிஸ்துவின் வாழ்வாக இருந்தாலும்கூட, காரியங்கள் அப்படியாக இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். அவரைப்போல நாம் பரிசுத்தமாக இருக்கவேண்டும்.

அவரைப்போல மனதுருக்கம் உள்ளவர்களாக நாம் இருக்கவேண்டும். அவரைப்போல நாம் ஊழியம் செய்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் வேதவசனங்கள் உறுதிசெய்கிறது.

1 பேதுரு *1:15*ஐ பார்க்கும்போது, "***உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் உங்கள் நடக்கைகளெல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள்.***" என்று கூறுகிறது. இயேசுகிறிஸ்துவின் பரிசுத்த வாழ்வை முக்கியப்படுத்தி நாமும் அவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று நமக்கு வலியுறுத்துகிறது. இந்த வசனம் கட்டளையாக நமக்கு நேராய் வருகிறது. அவர் பரிசுத்தராக இருந்தார், நீங்களும் பரிசுத்தராய் இருங்கள், என்று சொல்லுகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். அதைப்போல, இயேசுவைப்போல அன்பாயிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு கட்டளையிருக்கிறது. யோவான் *13:34-35*, "***நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள், நான் உங்களில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள் என்கிற புதிதான கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புள்ளவரர்களாயிருந்தால், அதினால் நீங்கள் என்னுடைய சீஷர்களென்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள் என்றார்.***" ஆக, இயேசுவைப்போல அன்பாயிருக்கவேண்டுமென்று அவரே நமக்கு கட்டளை கொடுக்கிறார். இதைப்போல அநேக எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் வேதத்தில் படிக்கமுடியும், அதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். வேதத்திலுள்ள அனைத்து எடுத்துக்காட்டுகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினைக்க கூடாது. அதற்கு, நிச்சயமாய் உறுதிதப்படுத்தும் விதமாய் வேதவசனங்கள் இருக்கும் அல்லது கட்டளையொன்று இருக்கும். அதை வைத்து, அந்த எடுத்துக்காட்டை அதிகாரமுடையதாய்ச் சொல்லி, நாம் பின்பற்ற வேண்டும். மற்றவர்களை பின்பற்றச்செய்ய அறிவுறுத்த வேண்டும். இவ்விதமாக விளக்கம் செய்ய உங்களை அர்ப்பணியுங்கள். வேதவசனத்தை நாம் அவ்வாறுதான் விளக்கம் செய்யவேண்டும். இதைவிடுத்து, வேதத்திலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு, அப்படியே கூறி, இப்படியெல்லாம் இயேசு வாழ்ந்தார் அல்லவா? இப்படியெல்லாம் சீஷர்கள் வாழ்ந்தார்கள் அல்லவா? அதையெல்லாம் நீங்களும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, போதிப்பது மிக எளிதான விஷயம். ஆனால் அது தவறான காரியங்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

<u>வேதத்தை விளக்கும்போது, நாம் இப்போது புதிய உடன்படிக்கையின் காலத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்:-</u>

இறுதியாக, வேதத்தை விளக்கம்கொள்ளும்போது, நாம் இப்போது புது உடன்படிக்கையின் காலத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டில் அநேக கட்டளைகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மைதான், அதை நாம் மதிக்கிறோம். ஆனால் அந்த பழைய ஏற்பாட்டு கட்டளைகளை, புதிய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்திலே வெளிச்சம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். நமக்கு புதிய ஏற்பாடுதான்

வெளிச்சம் தருகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் அநேக காரியங்கள், மறைபொருளாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் அவைகளெல்லாம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு அதாவது, பழைய ஏற்பாட்டில் அவைகள் விதைகளாய் காணப்பட்டது, இப்போது அது செடியாய் வளர்ந்து, பூவாய் மலர்ந்து விட்டது என்று கூறலாம். ஆகவே அங்கே மறைவாய் சொல்லப்பட்டது எல்லாம், புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படையாய் கூறப்பட்டுவிட்டபடியால், நாம் பின்பற்ற வேண்டிய, சொல்லவேண்டிய, போதிக்கவேண்டிய காரியம் புதிய உடன்படிக்கை. ஆகவே இயேசுகிறிஸ்துவால் நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட இந்த உடன்படிக்கை அல்லது புதிய ஏற்பாட்டின் அடிப்படையில், பழைய ஏற்பாட்டை விளக்கப்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

அவ்விதமான கண்ணோட்டத்தில் நீங்கள் போதிக்கவேண்டியது, விளக்கம் செய்யவேண்டியது அவசியம். பழைய ஏற்பாட்டில் அநேக காரியங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது நமக்குத் தெரியும். சில மிருகங்களை நாம் உண்ணலாம், சில மிருகங்களை உண்ணக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதையெல்லாம் நாம் வாசித்துப் பார்க்கிறோம். லேவியராகமம் 11ம் அதிகாரத்தில் நாம் அவ்விதமாக வாசித்துப் பார்க்கிறோம். அது பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தில் வாழ்ந்த இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் லேவியராகமம் 11:1-2 வசனங்களை படிக்கும்போது, "***கர்த்தர் மோசேயையும், ஆரோனையும் நோக்கி: நீங்கள் இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால், பூமியிலிருக்கிற சகல மிருகங்களிலும் நீங்கள் புசிக்கத்தக்க ஜீவ ஜந்துக்கள் யாதெனில்:***" என்று அறிய முடியும். இதில் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு கர்த்தர் சொன்னார் என்று வாசிக்கிறோம். அடுத்து புதிய ஏற்பாட்டுக்கு வரும்போது, மாற்கு 7:10, அப்.10:15 போன்ற வசனங்களைப் பார்க்கும்போது, எந்த போஜனமும் தீட்டுள்ளது அல்ல என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். மாற்கு 7:18-ல் இயேசு இவ்விதமாய் கூறுகிறார், "***அதற்கு அவர்: நீங்களும் இவ்வளவு உணர்வில்லாதவர்களா? புறம்பேயிருந்து மனுஷனுக்குள்ளே போகிறதொன்றும் அவனைத் தீட்டுப்படுத்தமாட்டாதென்று நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லையா?***" என்றும், அதைப்போல அப்.10:15, "***அப்பொழுது: தேவன் சுத்தமாக்கினவைகளை நீ தீட்டாக எண்ணாதே என்று இரண்டாந்தரமும் சத்தம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று.***" என்றும் வாசிக்கிறோம். பேதுரு ஆண்டவரைப்பார்த்து அசுத்தமும், தீட்டுமாயிருக்கிற யாதொன்றையும் நான் ஒருக்காலும் புசித்தது இல்லை என்று மறுக்கிறதை நாம் அப்.10:14ம் வசனத்தில் பார்க்கிறோம். அங்கே தீட்டான மிருகங்கள், பறவைகளை முன்னே சாப்பிடக்கூடாது என்று சொன்னபோது, அந்த மிருகங்கள், அந்த கூட்டிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறதை பேதுரு பார்க்கிறார். அதற்குத்தான் அவர் சொல்கிறார், நான் தீட்டும், அசுத்தமுமாயிருக்கிற யாதொன்றையும் ஒருக்காலும் புசித்தது இல்லை என்று கூறுகிறார். அப்போதுதான் கர்த்தர் சொல்லுகிறதை நாம் அப். 10:15ம் வசனத்தில் படிக்கிறோம், "***அப்பொழுது:***

தேவன் சுத்தமாக்கினவைகளை நீ தீட்டாக எண்ணாதே என்று இரண்டாந்தரமும் சத்தம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று."

பழைய ஏற்பாட்டில் புசிக்ககூடாது என்று சொன்னதை, புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுகிறிஸ்து மாற்றியமைக்கின்றார். எல்லாவற்றையும், நாம் விசுவாசத்தோடு சாப்பிடலாம். 1 தீமோத்தேயு 4ம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, நாம் ஸ்தோத்திரத்தோடே சாப்பிட்டால் எதுவும் அசுத்தமானது அல்ல என்று அப். பவுல் சொல்லுகிறதை நாம் வாசிக்க முடியும். ஆக, இவ்விதமாக பழைய ஏற்பாட்டு உபதேசம், புதிய ஏற்பாட்டில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறதை கவனிக்க வேண்டும். புதிய ஏற்பாட்டில் தெளிவாக கூறப்பட்ட இத்தனை காரியங்களைப் படித்த பின்பும், நீங்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்து போதித்தால், தவறாய் உபதேசிக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம். முன்பு அது சொல்லப்பட்டது என்பதும் உண்மைதான். ஆனால் இயேசுகிறிஸ்துவினால் இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும்கூட, பூர்வத்தாருக்கு உரைக்கப்பட்டது என்று சொல்லிவிட்டு, ஆனால் நான் உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன் என்று இயேசுகிறிஸ்து சொல்கிற அநேக உபதேசங்களை புதிய ஏற்பாட்டில் பார்க்க முடியும். இன்னும்கூட பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்ட பலி முறைகள், எவ்விதமாக பலி செலுத்த வேண்டும், தேவாலயத்து தொழுகைமுறை ஆசாரிய முறைமை, எல்லாவற்றையும் நாம் பார்க்கிறோம். இவை எல்லாவற்றையும் புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுகிறிஸ்து மாற்றியமைத்து இருக்கிறார். இதை நாம் உணர்ந்து, நாம் புதிய ஏற்பாட்டு காலத்திலிருக்கிறோம், புதிய உடன்படிக்கையின் காலத்தில் இருக்கிறோம். நாம் பழைய ஏற்பாட்டை எடுத்து இப்பொழுது, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று போதித்தோமானால், தவறு செய்கிறோம் என்பதை புரிந்து கொள்ளவேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டையும், புதிய ஏற்பாட்டையும் நாம் சரிசமமாய் மதிக்கவேண்டிய ஒன்றுதான். ஆனால் அதேவேளையில் புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுகிறிஸ்து மாற்றியமைத்த காரியங்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வது என்பது நம்மேல் விழுந்த கடமை. அதைப்புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆக, புதிய ஏற்பாடு என்ன சொல்லுகிறது? என்பதை நீங்கள் கவனமாக கவனித்து, தெளிவாக தெளிவுபட, உபதேசிக்க நீங்கள் அழைக்கப்படுகிறீர்கள், வேதத்தை விளக்கம் கொள்ள அழைக்கப்படுகிறீர்கள்.

பிரியமானவர்களே, அதைப்போல பழைய ஏற்பாட்டில் உபாகமம் 13:1-5 வசனங்களில், கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள், அதாவது பொய்யான தீர்க்கதரிசிகள், கொல்லப்படவேண்டுமென்று பார்க்கிறோம். இப்போது புதிய ஏற்பாட்டு காலத்தில் வாழ்கிற நாம், கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் பெருகிவிட்ட இந்த காலகட்டத்தில், நாம் அவர்களைக் கொலை செய்யவேண்டுமென்றா? இதற்கு அர்த்தம். இல்லையல்லவா? நாம் அதைச் செய்வதும் சட்டப்படி குற்றம். மட்டுமல்ல, இயேசுகிறிஸ்து அதற்கு புதிய ஏற்பாட்டில் விதிவிலக்கெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார். நாம் மத்தேயு 13:24-30 வசனங்கள் வரை பார்க்கும்போது, களைகளைப் பற்றிய உவமையை இயேசுகிறிஸ்து கூறும்போது,

அவற்றை வளரவிடச் சொல்வதைப் பார்க்கிறோம். களையும் வளரட்டும், பயிரும் வளரட்டும், கடைசி நாளில், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் களைகளைப் பிடுங்கி, அதை நெருப்பில் போடுகிறதைப் பற்றி போதிக்கிறார். ஆகவே, மத சுதந்திரத்தை இயேசுவே தருகிறார். களைகளை விடுங்கள். அதுபாட்டுக்கு வளரட்டும் என்கிறார். தவறான காரியங்கள், தவறான உபதேசங்கள், தவறான மதப்போதனைகள் இருக்கட்டும், களைகள் வளரட்டும், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் அதைச் சுட்டெரிக்கலாம் என்றுதான் சொல்கிறார்.

தேவன் இந்த பொய்யான தீர்க்கதரிசிகளை பார்த்துக்கொள்வார் என்ற அர்த்தம் நமக்கு புரிகிறது. நாம் அதைப்புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார். மட்டுமல்ல, புதிய ஏற்பாட்டை அப்போஸ்தலர்கள் எவ்விதமாய் கையாண்டார்கள் தெரியுமா? இந்த வேத வசனங்களை தவறாகப் போதிக்கிறவர்களோடு தொடர்பு கொள்ளாதீர்கள் என்றுதான் யோவான் எழுதுகிறார். அந்தக் கள்ளப்போதகர்களை சபைக்குள்ளும் அனுமதிக்கக் கூடாது, கள்ளப் போதகங்கள் உள்ளே வராதபடி செய்யவேண்டுமே தவிர, கள்ளப்போதகர்களை, பொய்யான தீர்க்கதரிசிகளை கொல்லுவதற்கு உபதேசிக்க நீங்களும், நானும் அழைக்கப்படவில்லை.

இவ்விதமாக நாம் அநேக காரியங்களை சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம். இதைப்போன்ற பல விஷயங்கள் நாம் கற்றுக்கொள்வதற்கு இருக்கிறது. அடுத்த பாடத்திலும் நாம் தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்வோம். இதுவரை நீங்கள் கற்றுக்கொண்டவைகளை கவனத்தில் கொண்டு, வேதவசனங்களை விளக்கம் செய்யுங்கள். பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தில் நாம் வாழவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டு கிருபையின் காலகட்டத்தில் இயேசுகிறிஸ்து அநேக காரியங்களை மாற்றியிருக்கிறார். அதை மாற்றி நமக்கு போதித்திருக்கிறார். அந்த வெளிச்சத்திலேயே பழைய ஏற்பாட்டைப் பார்ப்போம். வேத வசனத்தை எந்தளவுக்கு கவனம் செய்து புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதை சற்று புரிந்துகொள்ளுங்கள், இது மிகவும் கடினமான காரியம் அல்ல. இதை நீங்கள் வாசித்து புரிந்துகொண்டாலே தெரியும். உங்களுக்கு, உங்களுடைய சிந்தையிலே ஆவியானவர் நினைவுபடுத்துவார். வேதத்தை வாசிக்கும்போது, நீங்கள் சரியான ஒரு அர்த்தத்தை பெற்றுக்கொள்வீர்கள். தவறான உபதேசங்கள் அகற்றப்படும், நீங்களும் சரியான உபதேசத்தை மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பீர்கள். நீங்களும் சரியான உபதேசத்தை பின்பற்ற உங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பது இந்த பாடத்தைக் கேட்கும்போதே நீங்கள் கற்றுக்கொண்டிருப்பீர்கள். கர்த்தர்தாமே உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக! தொடர்ந்து அடுத்து வருகிற பாடங்களையும் கேளுங்கள். கர்த்தர் இன்னும் உங்களுக்கு ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியை தருவார்.

<u>கேள்விகள்:-</u>

1. *வேதாகமத்தை வியாக்கியானம் பண்ணும்போது, நம்முடைய அனுபவத்தை முக்கியப்படுத்தாதிருக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை உதாரணங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?*

2. வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது மூலபாஷையில் வார்த்தையின் அர்த்தத்தை பார்க்கவேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தினை உதாரணங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
3. வேத வசனங்களின் மூலபாஷையினுடைய அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைக் கூறுக?
4. ஏன் வேத எடுத்துக்காட்டுகள் எல்லாவற்றையும் நாம் போதனைகளாக மாற்றக்கூடாது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
5. வேதாகமத்தின் எடுத்துக்காட்டுகள் எப்பொழுது அதிகாரமுடையதாய் மாறுகின்றது என்பதனைக் கூறுக?
6. வேதத்தை விளக்கும்போது, நாம் இப்போது புதிய உடன்படிக்கையின் காலத்தில் இருக்கின்றோம் என்பதை கவனத்தில்கொள்ள வேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தை உதாரணங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?